

Siedem groszy

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA-NAJCIEKAWSZE PROCESY SENSACYJNA POWIEŚĆ

dziennik ilustrowany dla wszystkich o wszystkim

Czterech dyrektorów na ławie oskarżonych

Przed sensacyjnym procesem dyr. Gorola, Jungelsa i tow. w Katowicach

Katowice, 21 lutego.

Prokurator Sądu Okręgowego w Katowicach ukończył dochodzenia przeciwko aresztowanemu swego czasu dyrektorowi Sp. Akc. Godula i firmy „Gotab“ w Katowicach. Wobec tego został spisany akt oskarżenia, który zawiera 17 stron druku. Obecnie akt oskarżenia wraz z aktami śledztwa został przekazany Sądowi Okręgowemu w Katowicach, który w najbliższych dniach doręczy go wraz z wezwaniem na rozprawę oskarżonych i świadków. Rozprawa, która budzi ogólne zainteresowanie, odbędzie się prawdopodobnie 3 marca br.

Obecnie po zakończeniu dochodzeń dyrektor Gorol został zwolniony z więzienia śledczego za kaucją 30 tysięcy zł. Natychmiast po postanowieniu Sądu Okręgowego w Katowicach na niejawnym posiedzeniu o zwolnieniu p. Gorola z aresztu śledczego, została wpłacona w kasie sądowej kaucja i p. Gorol został w środę w godz. przedpołudniowych wypuszczony na wolność. Dr. Jungels pozostaje nadal w areszcie śledczym a wnioszek tego o

zwolnienie z więzienia zostanie ponownie rozpatrzony przez sąd po przeprowadzonej rozprawie.

Na ławie oskarżonych zasiada dyrektor firmy „Gotab“ August Vidor, dyrektorowie Sp. Akc. Godula i Wirek: pp. Jerzy Jungels i dr. Józef Gorol i inspektor budowlany Sp. Akc. Godula i Wirek p. Wilhelm Rogier. Dyr. Vidor został, jak wiadomo, przed dwoma tygodniami zwolniony z aresztu śledczego za kaucją 25 tysięcy zł, natomiast p. Rogier odpowiadać będzie z wolnej stopy.

Według aktu oskarżenia dyr. Vidor wystawił fikcyjne rachunki na sumę 550 tysięcy zł, które podpisywali oskarżeni dyr. Jungels i Gorol a kontrolował rachunki te osk. Rogier. Pieniądze podjęte na podstawie fikcyjnych rachunków były wpłacane na ręce osk. Jungelsa, który zaprzecza, jakoby sumy te sobie przywłaszczył, a twierdzi, że użył je na dyskretnie cele Sp. Akc. Godula i Wirek.

Prokurator zakwalifikował działanie oskarżonych jako oszustwo, podпадаjące pod art. 263 k. k. (s)

Król belgijski Albert I. na łożu śmiertelnym w zamku Laeken.

„Krwawy kioskarcz“ ze Lwowa stanie przed sądem doraźnym 26 bm.

Lwów, 21 lutego.

„Krwawy kioskarcz“ ze Lwowa, Cybulski, stanie definitywnie przed sądem w poniedziałek, 26 bm. Rozprawa potrwa prawdopodobnie tylko jeden dzień.

Decyzję o zwolnieniu sądu doraźnego powziął prokurator dr. Chirowski po poznaniu się z opinią psychiatrów, którzy w swym orzeczeniu podali, że Cybulski może odpowiadać za swoje czyny.

Ta decyzja władz prokuratorskich o

postawieniu Cybulskiego pod sąd doraźny wzbudziła wielkie wrażenie we Lwowie. Akt oskarżenia przeciw zbrodniarzowi, sporządzony przez wiceprokuratora Mostowskiego, znajduje się już w sądzie.

Kancelaria sądowa rozesłała wezwania dla około 15-tu świadków. Zainteresowanie procesem we Lwowie jest wielkie. Wstęp na salę rozpraw odbywać się będzie za biletami.

Zwrot w aferze Stawińskiego

Oszust z Bajonny był także szpiegiem

Paryż, 21-go lutego.

„Journal“ notuje pogłoskę, stanowiącą zasadniczy zwrot w aferze Stawińskiego.

30 tysięcy nowych samolotów w Ameryce

Nowy Jork, 21 lutego.

Komisja wojskowa kongresu rozpoczęła obrady nad projektem sztabu generalnego w sprawie zwiększenia sił lotniczych. Komisja izby reprezentantów zgodziła się na zwiększenie floty powietrznej w ciągu 5 lat o 18 tys. aparatów a jest prawdopodobnem, że liczba ta zostanie zwiększona do 30 tysięcy. Natomiast odrzucono projekt utworzenia specjalnej floty samolotów bombowych, podporządkowanej bezpośrednio szefowi sztabu, przy czem poddano krytyce osobę tego generała.

Dziennik ten donosi mianowicie, że władze wpadły na trop, że Stawinski był także szpiegiem. W akcji tej miały mu pomagać dwie tancerki z Wiednia, Rita Georg i Marianna Kupfer, które po jego tragicznej śmierci pokryjomu opuściły Paryż. Zamieszany w sprawę Stawińskiego b. redaktor dziennika „Midi“, Darius obciążył w swych zeznaniach obecnego ministra rolnictwa Queille, który jednak ogłosił komunikat, w którym oświadcza, że nigdy nie upoważniał Dariusza do żadnego działania w imieniu ministerstwa.

Miejsce tragicznej śmierci króla Alberta I. Miejsca, oznaczone na rycinie białymi chorągiewkami papierowymi wskazują, gdzie znaleziono czapkę i plecak króla Alberta.

Bołworny mord, czy samobójstwo?

Sekcja zwłok znalezionych w kolektorze kanalizacyjnym w Poznaniu

Poznań 21. lutego.

W środę w godzinach przed poł. odbyła się w zakładzie medycyny sądowej w Poznaniu sekcja zwłok znalezionej przed kilku dniami trupa w kolektorze kanalizacyjnym w Poznaniu nad Wartą.

Sekcję przeprowadził biegły prof. Uniwersytetu Horoszkiewicz. Sekcja nie wykazała żadnych uszkodzeń cielesnych, a

jako powód śmierci podano uduszenie. Ustalono dalej, że są to zwłoki mężczyzny w wieku od 25—30 lat, silnej konstrukcji ciała, dobrze rozwiniętego i 1,70 mtr. wzrostu.

Na skutek tego rewelacyjnego wyniku sekcji władze utrzymują, że tajemniczy mężczyzna popełnił samobójstwo w co jednak szeroki ogół ludności nie wierzy. Ra-

czej uważają, że przestępca mógł ofiarę swoją udusić, a następnie powiesić w kolektorze kanalizacyjnym, celem ukrycia zbrodni.

Śledztwo nagromadziło już wiele materiału i można przypuszczać, że w najbliższych dniach zostanie rozwiązana zagadka tajemniczego trupa.

Robotnicy kopalni „Helena” w Niwce domagają się unieważnienia wyboru syndyka

Jak już donosiliśmy, przy wyborach syndyka kop. „Helena”, sędzia — prze wodniczący unieważnił 270 głosów robot niczych, dzięki czemu syndykiem wybra ny został inż. Waligórski.

Robotnicy podpisali swe uwierzytelnie niu reagenta Jerniewicza, jednak jak nas in formują, sąd głosów tych nie przyjął, tłum acząc spóźnionym zgłoszeniem.

Ostateczne, zatwierdzenie wyborów ma nastąpić jutro.

Robotnicy, czując się pokrzywdzone mi, przez swych pełnomocników złożyli wczoraj protest przeciwko wyborom w dniu 14 bm., wskazując na szereg uchy bień natury prawnej i domagają się unie ważnienia tychże i zarządzenia potwórne go głosowania.

Jak załatwiona zostanie skarga i za danie robotników, nie wiadomo.

Przypuszczając należy, że władze sądo we skargę robotników, ze wszelkich miar słuszną i uzasadnioną, rozpatrzą przychyli nie, dzięki czemu na kop. „Helena” zapa nowałby wreszcie upragniony spokój.

Czwartek
22
Lutego
1934

Dziś: Kat. św. Piotra
Jutro: Piotra D. i F.
Wschód słońca: g. 7 m. 04
Zachód: g. 17 m. 25
Długość dnia: g. 10 m. 21

Kronika Śląska

Redakcja i administracja: Katowice, ulica Sokieskiego 11 — tel. 349-81.

△ REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO W KATO WICACH:

CZWARTEK: g. 20 „Papa” (premiera i wieczór ju bileuszowy St. Bryllskiego).

SOBOTA: g. 15,30 „Klub kawalerów” (dla szkół); g. 20 „Papa”.

NIEDZIELA: g. 11 „Popis gimnastyki rytmicznej”.

WTOREK: g. 19,30 „Marta” (występ Opery Kra kowskiej).

△ REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO NA PRO WINGII:

KNURÓW: piątek: g. 19 „Klub kawalerów” (dla bezrobotnych).

GLIWICE: niedziela: g. 20 „Odsiecz Wiednia”.

BIELSKO: poniedziałek: g. 20 „Pirma”.

REPERTUAR KINOTEATRÓW:

KATOWICE. Capitol: „Demon złota”. Casino: „Pr ywatne życie Henryka VIII”. Colosseum: „Dzieje grze chu”.

Palace: „Osmacie plomienie”. Rialto: „Omarzko zakochanych”. Union: „Dziecko spadło z nieba”.

KRÓL. HUTA. Apollo: „Zabawka” i „Powrót Schor loka Holmessa”. Roxy: „Białe szaleństwo” i „Madame Dubarry”.

Colosseum: „Król cyganów” i „Tancerki z Buenos Aires”.

BIELSKO I BIALA. Apollo: „Tancerki z Buenos Aires”. Miejskie: „Burza o brzasku”. Miejskie (Biała): „Parada rezerwistów”.

RADJO:

PIĄTEK, 23 LUTEGO 1934 R.

Katowice. 7.00 „Kiedy raune wstają słońce”. 7.05 Gimnastyka. 7.20 Muzyka. 7.55 Chwilka gospodarstwa do mowego. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Muzyka. 12.30 Wła domości meteorologiczne. 13.20 Cudła Giełdy w Kato wicach. 13.40 Zespół jazzowy. 16.10 Recital fortepiano wy. 16.35 Kronika barcerska. 17.00 Muzyka. 17.25 Kon cert chóru ukraińskiego. 17.50 Władysław Wosik „Ogrodnik śląski”. 18.20 Polska muzyka ludowa. 19.10 „Bogactwo polskich lasów”. 19.40 Władomości sportowe. 19.43 Komunikat śniegowy. 20.02 Pogadanka muzyczna. 20.15 Fragment koncertu symfonicznego z Filharmonii Warszawskiej. 21.00 Transmisja z Belgradu. Fragment muzyki jugosłowiańskiej. 22.00 Feljton literacki: „Sad nad Kopciuszkiem”. 22.40 Muzyka taneczna. 23.00 Skrzynka pocztowa w języku francuskim.

— ZEBRANIE TOW. BEZROBOTNYCH „SAMOPOMOC” W SIEMIENOWICACH. W ub. poniedziałek odbyło się walne zebranie Tow. bezrobotnych w sali p. Prochoty, przy udziale przeszło 100 członków. Zebranie zagał prezes Tow. p. Janko, nadmieniając przytem, że Tow. to założone zostało w dniu 9 grudnia 1932 r. z inicjatywy p. post. Sosnińskiego. Następnie przystąpiono do wyboru nowego zarządu, w skład którego weszli: prezes — Jan ko Henryk, zast. prezesa — Polok Mikolaj, sekretarz — Drobczyk, zast. sekr. — Ogórek, skarbnik — Polok Jan, zast. skarbnika — Staś, ławnicy — Rzeźnik, Mokrus, Błonszek i Ada mek, komisja rewizyjna — Cichociński, Spyrka i Szczygiel. Dla załatwienia różnych sporów wzgl. zarzutów stawianych przez członków przeciw poszczególnym członkom b. zarządu, wybrano komisję, w skład której wchodzi pp. Makowski, Zakrzewski i Larysz. W końcu po stanowiono wnieść do magistratu wniosek o zbadanie lekarskie kobiet zatrudnionych w miejskich kuchniach, ponieważ ostatnio zatr udniona tam była pewna kobieta, która cierpla ła na daleko posuniętą gruźlicę. (mk)

— Z POSIEDZENIA RADY GMINNEJ W NOWEJ WSI. Przed kilku dniami odbyło się w tut. miejscowości posiedzenie Rady gmin nej przy obecności 18 członków Rady na ogól ną liczbę 26. Przed rozpoczęciem obrad wpro wadzono w urzad radnego gminnego p. Augu styna Markiejkę w miejsce ustępującego rad nego p. Sobańskiego Błażeja. Na naczelnika obwodowego na obwód XVI w miejsce p. Ja na Smudy wybrano p. Tramera Jakóba. Bu dżet na rok rachunkowy 1934-35 uchwalono w wydatkach zwyczajnych i dochodach zwy czajnych na 396.022 zł., zaś w dochodach i rozchodach nadzwyczajnych na 60.000 zł., ra zem na 456.022 zł. Po rozpatrzeniu spraw per sonalnych posiedzenie zakończono.

— „METODYCZNA” KRADZIEŻ. Józef Winkler, właściciel składu farb przy ul. Mie leckiego 44 w Król. Hucie doniósł, że od dłuż szego czasu dokonywano systematycznych kradzieży farb, olejów itp. w jego składzie. Dopiero obecnie udało mu się wyszukać zło dźcę w osobie pomocnika Chmiela z ul. Haj dukiej, z którym policja spisała protokół z denuncjowaniem do sądu. Poszkodowany ocenił stratę na około 800 zł. (b).

— KRADZIEŻ SKÓREK. Wczorajem dn. 20 bm. w czasie jazdy pociągłem z Krakowa w kierunku Katowic skradziono w wagonie ko lejowym Leonowi Goldszajnowi z Będzina 2 skórki, sebrnego lisa i skórki pismowca, zaopatrzone nieczystkami z napisem „Wanderer, Kraków”, wartości 600 zł.

Nie wolno pisać nieuzasadnionych zażaleń z sali sądowej w Katowicach

Sąd Okręgowy w Katowicach rozpatrywał w ub. środę kilka ciekawych spraw. Na ławie oskarżonych zasiadł bezrobotny Eryk Sprysz z Kończy. Oskarżony wniósł za pośrednic twem „Volksbundu” zażalenie do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach na na czelnika gminy Kończyce p. Sojkę, w którym twierdził, że naczelnik gminy odmówił mu wy płaty zapomogi tylko dlatego, że posyła on swoje dzieci do szkoły mniejszości. Woje wództwo wszczęło dochodzenia, w toku któ rych stwierdzono, że zapomoga została oskar żonemu wstrzymana tylko dlatego, że upłynął ustawowy czasokres pobierania przez bezro botnych zapomogi.

Obeonie odpowiadał Sprysz o oszczerstwo naczelnika gminy. Sad po przeprowadzonej rozprawie skazał go na tydzień aresztu z za wieszeniem wykonania kary na 2 lata.

Zawodowy przestępca Jan Szwałnoch, któ ry przed kilku dniami został skazany za stawianie oporu przedownikowi więzienia p. Wranikowi w czasie doprowadzania go do karcera, odpowiadał ponownie przed Sądem Okręgowym w Katowicach za stawianie opo ru władzom policyjnym. Mianowicie, gdy po sterunkowy przytrzymał oskarżonego, by od prowadzić go do komisariatu ten stawiał opór, bijąc go i kopiąc. Oskarżony Szwałnoch tłumaczył się tem, że krytycznego dnia był pijany i dlatego nie pamięta co czynił. Sad ska zał go na 8 miesięcy więzienia.

Do mieszkania niejakiego Pinkasa Kaefera w Katowicach włamali się nieznani sprawcy, którzy skradli szereg wartościowych przed miotów ogólnej wartości 10 tys. zł. Policja wszczęła energiczne dochodzenia, przyczem zawiadomiła również policję zagłębiowską. Po kilku dniach przytrzymał w Sosnowcu zawodowego włamywacza Lejbe Petranka, przy którym znaleziono futra i inne przedmio ty stanowiące własność p. Kaefera.

Na rozprawie, jak i w czasie dochodzeń do winy nie przyznał się, a twierdził, że skra dzione przedmioty zakupił od bliżej niezna nego osobnika. Świadczenie nie mogli stwier dzić, czy oskarżony włamał się do mieszka nia K., wobec czego został od zarzutu kra dzieży zwolniony, natomiast sad skazał go za naserstwo na rok więzienia. (s)

Zwyrodnialec przed sądem w Rybniku

Nieznikła sprawa z okiem p. Sinkusa

W środę odbyła się przed wydziałem Sa du Okr. w Rybniku rozprawa karna przeciw Brunonowi Semanowi, którego doprowadzono na salę rozpraw z więzienia, gdzie przebywa za różne sprawki już od kilku miesięcy. Akt oskarżenia zarzucał Semanowi występki z § 203, to jest usiłowanie zniewolenia nieletniej. Wobec stawienia na samym początku rozpra wy wniosków obrońców o wykluczenie pu bliczności Sad zarządził tajność rozprawy. Po przeszło dwugodzinnem prowadzeniu przewo du sądowego został Seman skazany na 6 mie sięcy więzienia, a dwaj dalsi oskarżeni zostali zwolnieni od winy i kary.

Przed tą samą izbą karną odbyła się w ubiegły wtorek rozprawa sądowa, która rzu ciła charakterystyczne światło na niewdzięcz ność ludzka. Oskarżony był rolnik Robert Ba lon z Krzyszkowic, pow. Rybnik o to, że w

drugie święto Wielkanocy 1931 roku wybił oko niejakiemu Gustawowi Pinkusowi. Rozprawa sądowa wykazała kilka ciekawych momen tów, które wręcz były sprzeczne z aktami oskarżenia, gdyż jak się okazało, Pinkus był od najmłodszych lat wychowaniem Bajona i dopiero poczuł odrazę do swego dopóczyń cy wówczas, gdy się dowiedział, że opiekun zmienił testament na jego niekorzyść. Wów czas wymyślił sobie bajkę o uszkodzeniu oka Zawezwani świadkowie nie konkretnego po wiedzieć nie mogli natomiast orzeczenia leka rzy wypadły na korzyść oskarżonego, gdyż wykazały, że choroba oka powsała wskutek rozprzestrzenienia się gruźlicy skóry u Pin kusa. Sad wobec takiego stanu rzeczy nie mógł się dopatrzyć jakiegokolwiek winy oskar żonego i uwolnił go od winy i kary, nakłada jąc koszty na skarb państwa. (R)

Budżet miast Król Huty

We środę odbyło się w Król. Hucie posie dzenie rady miejskiej, na którym prócz wielu innych spraw (co do których szczegółowe sprawozdanie podamy w numerze jutrzej szym) uchwalono budżet na rok 1934-35.

Przedstawia się on następująco:
Suma wydatków administracji ogólnej 5.069.800 zł., w tem wydatki zwyczajne 4.450.000 zł., wydatki nadzwyczajne 619.800 zł. Suma dochodów administracji ogólnej 5.069.500 zł., w tem dochody zwyczajne 4.450.000 zł., dochody nadzwyczajne 619.000 zł. Suma wy datków i dochodów szpitala miejskiego 249.000 zł., suma wydatków i dochodów przedie biorstw 2.420.000 zł.

Ze względu na to, że sprawy budżetowo gospodarcze Związków Komunalnych zostały ustawa z 19 czerwca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 37) i rozporządzeniami wykonawczymi — nowo uregulowane, budżet ten został uchwalony w powyższej formie.

Jednocześnie upoważniono Magistrat do przeniesienia ustalonych budżetem kredytów (virilment) w granicach §§ (z pozycji na pozy cje) i to wyłącznie w wydatkach rzeczowych.

Ciekawe sprawy przed sądem w Król. Hucie

W Sądzie Grodzkim w Król. Hucie toczy ła się rozprawa przeciwko Alfredowi Gabrie lowi z Król. Huty, oskarżonemu o kradzież, opór władzy i zniewagę.

Na skutek doniesienia udał się posterunko wy policji dnia 29 września 1933 r. do mie szkania oskarżonego, przy ul. Jana 9, celem przeprowadzenia rewizji za skradzionem drze wem w Królhuckiej cegielni.

Muska oskarżonego wydała posterunkowe mu klucz do okienka, w którym wolał wy wiada, pochodzące z kradzieży drzewo mia ło się znajdować. Posterunkowy kazał je przy pomocy Leopolda Tempelera zająć w wa zówek ręczny. Na to nadszedł oskarżony Ga briel przystąpił do wrzucania drzewa z wóz ka, krzyząc: „Wy nierodkie chachary za ro botę mi naplaciecie”. Dzięki jedynie zdecydowa nej postawie posterunkowego, nie doszło do żadnych okoliczności.

Sad skazał go na 1 miesiąc aresztu z za wieszeniem kary na 2 lata. (b)

Dnia 21 bm. toczył się przed Sądem Okrę

W Sorabce

Kazimierz K. Strzemieszy abonent „Siedmiu Groszy” i „Polonii” z odno szeniem do domu przyjmuje p. Leon Mączka, dom p. Witawskiej.

Kronika Zagłębiowska

Redakcja i administracja: Sosnowiec, 3-go Maja 5.

REPERTUAR KIN:

SOSNOWIEC. Zagłębie: „Jasnowlosy sen”. Eden: „Piękne jest życie”. Palace: „Wyrzek życia”.

BEDZIN. Apollo: „Król cyganów”. Światowid: „Pieśń nad pieśniami”. Nowość: „Jęj królewska męś”.

DARROWA. Ars: „Odmęt ulicy”. Bąka: „Parada rezerwistów”.

ZAWIERCIE. Stella: „Jego ekscentryczna subiekt”.

CZELADZ. Czary: „Szpieg w masce”.

— POŻYCZKA BEDZINA. W Będzynie ra da przyboczna, zaakceptowała załączenie pożyczki 200 tys. i 25 tys. złotych z Funduszu Pracy.

— BUDŻET M. OLKUSZA. WYNOŚI ZŁ. 284.506. Magistrat opracował budżet na rok bieżący, wyrażający się cyfrowo zł. 284.506, tak w wydatkach, jak i przychodach. Budżet ten jest o zł. 32.600 mniejszy, aniżeli w roku ubiegłym (b)

— O PLACE TRAMWAJARZY. Środowa konferencja w Sosnowcu, w sprawie obniżki płac tramwajarzy nie dała rezultatu. Dalszy ciąg obrad odbędzie się jutro, w piątek. — Udział w obradach bierze okręgowy inspek tor z Klek.

— ŻONATY ZWYRODNIALEC Z PIA SKÓW. Policja na Plaskach otrzymała sensa

W Miłowicach

abonent „Siedmiu Groszy” i „Polonii” z odnoszeniem do domu przyjmuje p. Jó zef Kulis, Podjazdowa 1, m. 7. (Doni y betonowe).

cyjne doniesienie, o przestępstwie Józefa K. 30-letniego mieszkańca Plasków, człowieka żonatego, zam przy ul. Szybkowej 9. W do niesieniu oskarżono K. o czyny lubieżne z 7-letnią dziewczynką. Po otrzymaniu meldunku, policja aresztowała K. odsyłając go wraz z aktami przeprowadzonego śledztwa do dyspo zycji sędziego śledczego.

Kronika Częstochowska

△ TEATR KAMERALNY W CZĘSTOCHOWIE.

ŚRODA: „Ró me bywa”, czteroaktowa sztuka Ió zefa Wasowskiego.

CZWARTEK: „Różnie bywa”, czteroaktówka Józefa Wasowskiego.

REPERTUAR KIN:

CZĘSTOCHOWA. Atlantic: „Dziwaczę z nad” Wol gi” i „Złoto szatańskiej przelecz”. Lunat: „Złote si dła”. Stylowe: „Skrzydlate fatum”. Eden: „Solgan ludzie”. Muza: „Noc wrażeń” i „Brygada śmieci”. Pau: „W miewoli Szekla” i „Urwis”.

— ZA BLUŻNIERSTWO. 19 bm. Sad Okrę gowy w Częstochowie skazał niejakiego Jana Świąła na karę 6 miesięcy więzienia z trze chletnim zawieszeniem za to, że osobnik ów wobec licznie zebranych osób w Remb elbach Szlacheckich, śmiał uragać Chrystusowi i Matce Boskiej.

— POŻAR. 19 bm. o godzinie 8 wieczorem w Małej Wsi, gm. Kamyk na szkodę Pałasiń skiego Józefa spłonęła stodoła drewniana, tak że szopa i piwnica z pokryciem słomianem. Straty wynoszą 900 złotych. Pożar, jak to naj częściej bywa, powstał od zaproszenia ognia przez nieznanych osobników.

gowym w Król. Hucie proces przeciwko Teo filowi Krocckowi, odpowiedzialnemu redakto rowi „Oberschl. Kurier”, za umieszczenie dnia 27 stycznia ub. r. artykułu p. t. „Palastrevolu tion im Sanierungslager — die Attacke des Ge nerals Zarzycki”. Proces ten był przedm. kilku rozpraw, przeszedł szereg instancji sądo wych i z Sądu Kasacyjnego wrócił do ponow nej rozprawy przed Sad Okręgowy w Król. Hucie.

Ogłoszenie wyroku nastąpi w piątek, dnia 23 lutego br. (b)

Biedaj nie chce zeznawać Dalsze szczegóły z działalności fałszerza 100-złotówek

Schwytany fałszerz banknotów 100-złotowych, były laborant Biedaj, podczas przesłuchiwaania nagle wstrzymał się od dalszych wyjaśnień w sprawie fabrykacji fałszywych banknotów, przyznając, że tylko 40 sztuk fałszywych 100-złotowych banknotów wypuścił. Policja natomiast stwierdziła, że w obrocie jest kilka set tysięcy złotych i to w Niemczech, Cze chosłowacji, Jugosławii i w Polsce.

Generalny zbyt gotowych fałszywych banknotów spoczywał w rękach 60-let niej matki Lipoka z Siemianowic, zamie

szkałej stale w Łabętach pod Gliwicami, która fałszywe banknoty, ukryte w wło sach, szumogłowała przez granicę. Przed pół rokiem jednak złapano ją na gorącym uczynku i odstawiono do aresztu policyj nego w Katowicach, razem z 9 podagen tami zbytu i szmuglu fałszywych bank notów.

Lipok, który jest ojcem 4 dzieci, po siadał w Bytkowie i Michałowicach po jednej kochance, w Siemianowicach na wet 2 kochanki, a pozatem w każdym niemal sklepie — dług.

Przy konfrontacji Lipoka z różnymi kupcami, u których miał dług, po znano w nim rzekomego kolejarza który zamieniał w Katowicach pieniądze. Lipok zeznał, że tylko skromną ilość fałszywych banknotów podrobił.

Aresztowany sztygar Ryszard Kozu bek z kopalni Kleofas, już przed dwoma laty był podejrzany o fałszerstwo, jednak przeprowadzona wówczas rewizja w jego mieszkaniu nie dała żadnego wyniku. (rb)

Chciał stwierdzić, czy łatwo jest mordować

Niezwykły „eksperyment” wieśniaka w Kieleckiem

Z Kieleckiego donoszą o niezwykłym wypadku, jaki miał miejsce we wsi Korczyn. 19-letni Wojciech Kowalski, czytając opisy strasznych zbrodni, zapalał niezwyczajną chęcią przekonania się, jak łatwo jest mordować.

W tym celu uzbroił się w duży nóż i napadł na 24-letniego Stanisława Jedlińskiego, zadając mu dwa silne celnice między łopatki.

Rannego z przebitymi płucami przewieziono do szpitala św. Aleksandra w Kielcach, gdzie walczy ze śmiercią. Kowalskiego aresztowano, przyczem przyznał się on, że „chciał stwierdzić, czy łatwo jest mordować”.

17-letni morderca z Radzionkowa skazany na 8 lat więzienia

Przed zamiejscowym wydziałem karnym Sądu Okręgowego w Tarn. Górach odbyła się rozprawa przeciwko 17-letniemu uczniowi piekarskiemu Ludwikowi Januszowi z Radzionkowa, oskarżonemu o zabójstwo śp. Fryderyka Fogta, dokonanego w drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia. Janusz dokonał zabójstwa, ude-

Katastrofalny spadek zamówień na węgiel śląski

Na kopalni „Richter” w Siemianowicach zarządzono w tygodniu już po trzy świętówki. Podczas kiedy do połowy stycznia br. ładowano do 43.000 tonn, do połowy lutego załadowano tylko 22.000 ton węgla. (rb)

Przed rozprawą „Volksbundjugend”

W najbliższy poniedziałek odbędzie się ciekawa rozprawa, która odzwierciedli działalność wywrotową „Volksbundu” i organizacji młodych Niemców „Volksbundjugend”. Na ławie oskarżonych Sądu Okręgowego w Katowicach zasiądzie kilku członków tej organizacji, którym akt oskarżenia zarzuca organizowanie bojówek.

Rozprawa ta budzi powszechne zainteresowanie. (s)

Człowiek z trepanowaną czaszką

W środę dnia 21 lutego br., Sąd Okręgowy w Królewskiej Hucie rozpatrywał sprawę Władysława Krausego z Król. Huty, oskarżonego o ukrocenie dochodów na rzecz Urzędu Skarbowego przez to, że prowadząc, jako właściciel farblarni i prasowni o 15 filijach na terenie Górnego Śląska swoje przedsiębiorstwo i zatrudniając większą ilość pracowników nie wykupił odpowiedniego patentu przemysłowego, za co został skazany na grzywnę w wysokości 30 zł., względnie na 3 dni aresztu w razie nieściągalności grzywny.

Również przed tym samym Sądem toczyła się sprawa przeciwko Pawłowi Knapikowi z Królewskiej Huty. (ul. ks. Łukaszczyka) oskarżonemu o to, że w dniu 1 grudnia ub. r. będąc w stanie podchmielonym w restauracji Paszka, prowokował tam przybyłych słowami, obrażając Państwo Polskie. Oskarżony do winy się nie przyznaje, twierdząc, że nie pamięta tego, co mówił.

Obronca oskarżonego adwokat Karpiński wykazał, że jego klient miał swojego czasu trepanowaną czaszkę i według orzeczenia lekarskiego ma zanik pamięci i nie zdaje sobie sprawy w chwili popełnienia czynu, na skutek zamroczenia umysłu, zwłaszcza pod wpływem alkoholu, z tego, co mówi.

Prokurator dr. Małczyk postawił wniosek odroczenia rozprawy, celem zbadania oskarżonego przez psychiatrów, a to tembardziej, że Knapik poraz wtóry zasiadł na ławie oskarżonych za podobny czyn, broniąc się rzekomo swoją niepoczytalnością. (b)

Afera magisterska w Kielcach zalacza coraz szersze kręgi

Afera skandalicznych nadużyć w magistracie w Kielcach, o której już donosiliśmy, rozszerza się, obejmując także i inne działy gospodarki miejskiej poza wydziałem finansowym. Aresztowano z nakazu prokuratora jeszcze 3 urzędników, tak, że ogólna ilość uwięzionych wynosi już obecnie 7 osób.

Przyszły król belgijski Leopold III, syn tragicznie zmarłego króla Alberta, wraz z swoją małżonką, przyszłą królową Astrid, siostrzenicą króla szwedzkiego Gustawa,

CZYTAJCIE POLONIE

jest jedynym niezależnym pismem narodowym na kresach zachodnich. — dzięki licznym placówkom redakcyjnym w kraju i zagranicą posiada dział informacyjny, znajdujący się na najwyższym szczyście doskonałości. — jest najsukcesyjniejszym organem reklamowym. — wychodzi siedem razy w tygodniu i nabyć ją można we wszystkich miejscach sprzedaży. — zamawiać można u wszystkich agentów i sprzedawców „Siedmiu Groszy” w kioskach i we wszystkich urzędach pocztowych. — przyjmują ogłoszenia wprost lub przez wszystkie biura ogłoszeniowe. — posiada własną nowoczesną drukarnię i kliszarnię i wykonuje druki oraz klisze wszelkiego rodzaju po cenach przystępnych.

Adres: Śląskie Zakł. Graficzne i Wyd. „POLONIA” S. A., Katowice, Sobieskiego 11. Konto PKO. Katowice: 302.510. Warszawa: 181.153. — Prenumerata miesięcznie zł. 4,50.

Z głodu jedzą bezrobotni psy

Nędza wśród mieszkańców Czeladzi

Od pewnego czasu do policji czeladzkiej napływały liczne skargi o tajemniczych kradzieżach psów.

Gdy tylko jakiś ładny, wypasiony Burek, lub Azorek ukazał się wieczorem na ulicy bez opieki ginał bezpowrotnie. Wśród właścicieli psów zapanał zatem popłoch, ponieważ nie ulegało wątpliwości, że w Czeladzi grasuje jakaś banda pożeraczy psów.

Ostatnio policja otrzymała skargę od p. Romana Horzelskiego o kradzież psa. Po śledztwie policja stwierdziła, że psa skradł Kazimierz Królikowski, Gawrońce 6, który wraz z kolegami psa zjadł.

Prawdopodobnie K. zjadł nie pierwszego już pieska, co napewno uczynił z głodu.

Przed uruchomieniem 2 wielkich pieców w hucie „Laury”

W hucie Laury w Siemianowicach istnieje nadzieja, uruchomienia dwu wielkich pieców, które od kilku lat były nieczynne. Ostatnio w hucie Laury bawiła komisja, która badała stan tych pieców. Zaznaczyć należy, że jeden z pieców jest całkiem nowy, drugi zaś mało używany.

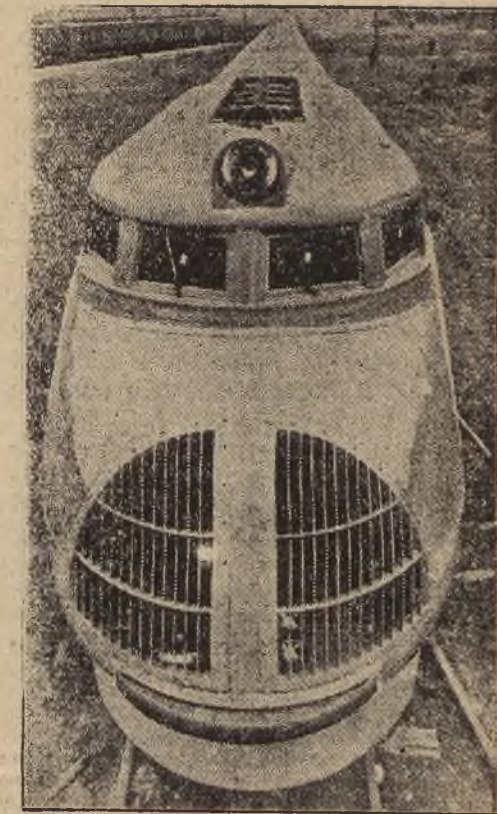
Komisja stwierdziła możliwość uruchomienia pieców. Piece te uruchomione będą z powodu zużycia się wielkich pieców w Hucie Królewskiej. Ponieważ przy jednym piecu zatrudnionych byłoby 300 robotników, postanowiono oba wielkie piece uruchomić, przyczem zatrudnienie znalazłoby około 540 robotników. Skorzystają na tym Siemianowice, które obecnie posiadają około 8.600 bezrobotnych. (rb)

Brat straconego bandyty Franciszka Siwca stanie w marcu przed sądem w Rybniku

W tych dniach został doręczony Ferdynandowi Siwoowi, przebywającemu w więzieniu karno śledczym w Rybniku akt oskarżenia, skutkiem czego opryszek odpowiadać będzie przed sądem za współudział w morderstwie, dokonanym w dniu 26 listopada 33 na osobie posterunkowego policji śp. Fojelka.

Jak już swego czasu donosiliśmy brat Ferdynand Siwiec udział w tragicznym dniu w

wyprawie złodziejskiej i był świadkiem, gdy jego brat Franciszek skazany przez sąd dożywotni na śmierć przez powieszenie, strzelał do interweniującego stróża bezpieczeństwa i położył go trupem na miejscu. Jaka rolę wówczas odegrał Ferdynand S., czy tylko był obserwatorem, czy też czynnie pomagał bratu, wykaże przewód sądowy, który odbędzie się najprawdopodobniej w pierwszym dniu mar-

Pociąg przyszłości. W Stanach Zjednoczonych czynione są próby z nowym typem pociągu pospiesznego. Maszyna ma wygląd olbrzymiego naboju armatniego i osiąga szybkość 110 mil angielskich (1 mila ang. = 1.600 mtr.) na godzinę.

Niesnaski w „Jungdeutsche Partei”

„Kattowitzer Zeitung” donosi, że w łonie „Jung Deutsche Partei” zwłaszcza grupy kattowickiej powstały niesnaski i nieporozumienia. Powodem tych niesnasek ma być to, że kierownictwo „Jung Deutsche Partei” opiera się na Górnym Śląsku na elementach, których kwalifikacje nie odpowiadają Górnoślazakom. Na szeregu posiedzeń doszło na tem tie do starć, których echem jest m. in. ustąpienie przewodniczącego grupy kattowickiej „Jung Deutsche Partei” ze swego stanowiska.

Koniec strajku włoskiego na kopalni „Polska”

Komisarz demob. inż. Maske prowadzi pertraktacje z zarządem kopalni „Polska” w sprawie zlikwidowania trwającego w kopalni od kilku dni strajku włoskiego. Wśród kierownictwa kopalni wypłaciło robotnikom zaliczkę na zaległe zarobki, wobec czego robotnicy wyjechali z podziemi. Temsamem strajk włoski został zakończony. Obecnie komisarz demob. prowadzić będzie dalsze pertraktacje z zarządem kopalni w sprawie puszczania w ruch kopalni i zatrudnienia pewnej ilości robotników.

Co do dalszej sprawy zlikwidowanej bandy Siwca to członkowie tej przebywają nadal w więzieniu śledczym, oczekując również aktu oskarżenia.

Według krążących pogłosek ma się odbyć w połowie kwietnia jedna rozprawa sądowa, na której wszystkie grzechy szajki będą rozpatrywane i odpowiednie kary poszczególnym sprawcom wymierzone. (R)

NARZECZONA SKAZAŃCA

32)
STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI
W francuskiej Bastylji osadzony został z rozkazu księcia Beaufort 21-letni młodzieniec, jego siostrzeniec Marcell, któremu udało się zbiec. Książę wziął również swą siostrę a matkę Marcellego Serafinę, która otruliła się. Król Ludwik przed wstąpieniem na tron kochał Serafinę i owozem tej miłości był właśnie Marcell. Dowiedziawszy się więc o tem, król wezwał księcia Beauforta do siebie i pyta go o Serafinę.

— Ten sam, który mnie zawiadomił, że umarła prześladowana przez ciebie, książę.
— Kłamstwo, najjaśniejszy panie! Proste kłamstwo!
— Ten sam, który mnie uwiadomił, że nie tylko ja, ale i jej syna prześladowałeś.
Twarz księcia przybrała wyraz gniewu i niepokoju, widział bowiem wyraźnie, że ktoś potajemnie oskarżył go przed królem. Przyszło mu na myśl, że Marcell zdołał się dostać do monarchy.
— Czy mam się usprawiedliwiać, najjaśniejszy panie? — zapytał. — Uczynię to w kilku wyrazach.
— Chcę tylko wiedzieć, czy syn Serafiny nazywa się Marcell Sarbonne? I czy to prawda, że umarł w Bastylji? Serafina już nie żyje, wiem o tem, ale czy żyje jej syn?...
— Żyje, najjaśniejszy panie! — odpowiedział książę, który dowiedziawszy się o śmierci Montarina, uważał za stosowne nie ukrywać prawdy przed królem.
Choiseul, stojąc za portierą, słyszał każdy wyraz tej rozmowy.
Książę pozostał długo w gabinecie króla. Gdy o szóstej godzinie wieczorem przybył inny ordynans, aby zastąpić kapitana Choiseul, ten udał się do pawilonu pani Pompadour i został natychmiast przez nią przyjęty.
Margrabina w towarzystwie swych dam znajdowała się już w okrągłym salonie, w którym oczekiwała na króla, i w którym odbywały się poufne, nieliczne zebrania dworskie, ożywione dowcipem i opowiadaniem nowin, a margrabinie dawały sposobność występowania w charakterze królowej tego poufnego koła. W środku tego okrągłego salonu było siedzenie przeznaczone dla króla, na którym jednak często pani Pompadour zajmowała miejsce. Dokoła tego środkowego miejsca ustawione były krzesła dla reszty towarzystwa. Mały salon urządzony był z przepychem według gustu margrabiny.
Gdy oznajmiono jej pocichu przybycie kapitana, pani Pompadour powstała i opuściła okrągły salon, pozostawiając w nim zebrane towarzystwo. Była niezmiernie uradowana jego widokiem. Wyglądała prześlicznie i z najpoważniejszym uśmiechem zwróciła się do młodego oficera, upojonego miłością prawie do szaleństwa.
— No, cóż, młody przyjacielu? — zapytała. — Czy mi przynosisz jaką wiadomość? Czy ci się uda zaspokoić moją ciekawość? Jeżeli tak, to i twoje życzenie będzie wkrótce spełnione, panie Choiseul i miejsce w przedpokoju królewskim będziesz mógł zamienić na stanowisko na placu boju!
— Dowiedziałem się nazwiska, które pani margrabina chce wiedzieć! — odpowiedział młody oficer.
— Był to mój kaprys, panie Choiseul! Cóż mnie w istocie obchodzić może, kogo król kochał dawniej! — rzekła Joanna z lekkim uśmiechem.
— Czy tylko napewno wiesz pan nazwisko? Idzie tu o ową dziewczynę, którą król przed dwudziestu laty daleko od Paryża, w siełankowym ustroniu poznał i pokochał?
— O nią to idzie rzeczywiście, pani margrabino, słyszałem własne słowa króla.
— I jakże się nazywa ta dziewczyna, która była bohaterką młodzieńczego romansu królewskiego.

— Serafina Beaufort — odpowiedział Choiseul stłumionym głosem.
— Beaufort? — zapytała margrabina. — Kuzynka księcia.
— Jego siostra!
— Tajemnica zatem wykryta! — zimno uśmiechnęła się margrabina.
— Serafina Beaufort już nie żyje! — mówił Choiseul dalej. — Lecz syn jej żyje.
— Syn króla! — szepnęła Joanna.
— I życzeniem króla jest, jak pod słuchałem, ujrzeć tego syna!
— W takim razie książę przyprowadzi mu go bez wahania!
— O tem wątpię! — odpowiedział Choiseul stłumionym głosem. — Książę zdaje się nienawidzi syna swej siostry.
— Rozumiem. Rzuciłoby to cień na niego, gdyby na dworze zbadano pochodzenie tego młodzieńca, co stałoby się musiało, gdyby został przedstawiony.
— Książę będzie się starał temu przeszkodzić.

...a gospodyni przysłuchiwała się ze współczuciem pożegnalnej rozmowie dwojga kochanków

— Ale król wie, że syn Serafiny żyje?
— Zdaje się, że się gdzieś zapodział, przynajmniej zdaje mi się, że książę w ten sposób rzecz przedstawił królowi.
— Czy nosi nazwisko swojej matki?
— Nie, pan margrabino, nazywa się Marcell Sarbonne.
— Marcell Sarbonne! — powtórzyła margrabina, aby wbić sobie w pamięć to nazwisko. — Poszukamy go!
— Musiało coś zająć pomiędzy Serafiną i jej synem! — dodał jeszcze Choiseul. — Książę, jak się zdaje, chce wszelkimi siłami przeszkodzić, ażeby król nie znalazł tego Marcellego Sarbonne!
— W takim razie my go poszukamy i znajdziemy, panie Choiseul! Czy, nim pan, jako pułkownik uda się do pułku, zechce mi oddać jeszcze jedną przysługę? — zapytała margrabina, zrećennie przyrzekając mu spełnienie jego najgorętszych życzeń. — Będzie pan tym sposobem miał sposobność odznaczenia się na czele pułku i zebrań wawrzynów, które ci otworzą drogę do zaszczytów i potęg, do świetności i sławy! Tylko jedną jeszcze przysługę, panie Choiseul!
— Rozkazuj, pani margrabino!
— Wynajdź pan tego Marcellego Sarbonne i nie zdradzając przed nim, kto jest, ani w jakim celu to czynisz, wprowadź go w najwiśkszej tajemnicy do mnie. Mam w tem pewien plan tajemniczy, panie Choiseul. I nie mów nikomu tego, cośmy tu mówili.
Margrabina ukłoniła się bardzo uprzejmie młodemu, ślono jej oddane mu oficerowi i z wesołym żartem na

ustach powróciwszy do okrągłego salonu i czekających na nią dam, usiadła na środkowym miejscu, jakgdyby miała prawo do dzielenia tego miejsca z królem.
Wkrótce w okrągłym salonie ukazał się król w towarzystwie kilku zaufanych osób i zaczęto podawać herbatę w małych chińskich filiżankach.
Margrabina z właściwym sobie darem budzenia zajęcia, opowiadała różne dowcipne anegdoty dworskie i uśmiechała się skrycie, obserwując z boku króla. Mówiła sobie teraz, że posiada nowe narzędzie, aby zaważnąć nim zupełnie.
Gdy po północy poufne koło się rozeszło i król powrócił do swych apartamentów, spostrzegł znowu w swym przedpokoju kapitana Choiseul.
— Chodź pan za mną! — rzekł, przechodząc koło niego.
Choiseul poszedł za monarchą do gabinetu.
— Mam dla ciebie poufne zlecenie, kapitanie! — rzekł Ludwik. — Jesteś

młody i zręczny, nie wątpię zatem, że nie będzie dla ciebie trudnem...
Choiseul ukłonił się z uszanowaniem.
— Zależy mi na tem, kapitanie Choiseul, żeby się dowiedzieć, gdzie się znajduje pewien młodzieniec, o którym dowiedziałem się, że był osadzony w Bastylji, lecz stamtąd uciekł. Nazwisko tego młodzieńca jest Marcell Sarbonne.
Choiseul zaledwie był w stanie ukryć wrażenia, jakie na nim wywarł ten rozkaz! Król dawał mu poufnie to samo zlecenie, jakie już otrzymał od margrabiny Pompadour.
— Wynajdź tego młodego Marcellego Sarbonne i zawiadom mnie o tem, jak tylko go znajdziesz! — zakończył król.
Jak miał postąpić Choiseul wobec tego podwójnego zlecenia?

XXIV.
ARESZTOWANIE.
— Polecam pani jaknajusilniej, abyś miała najtroskliwszą pieczę nad moją narzeczoną! — mówił Marcell do żony właściciela zajazdu „pod niebieskim pancerzem”, do której przyprowadził Adriannę.
Wiktor Delaborde stał przed domem i słyszał tę rozmowę, prowadzoną w sieni.
— Powierzam pani Adriannę, mój skarb najdroższy! Strzeż go pani pilnie!
— Nie potrzebuje się pan niczego obawiać! — odpowiedziała rozmowna gospodyni, wstrząsając głową. — Paniątka znajdzie u mnie jaknajlepsze przyjęcie! Dołożę wszelkich starań, aby tylko zasłużyć na zadowolenie pana!

— Tak jest, dołożymy wszelkich starań! — potwierdził nadchodzący gospodarz do Marcellego, który wyciągnął ręce za Adriannę, oglądając się, aby go raz jeszcze pożegnać.
— Bądź zdrowa, Adrianno! — zawołał Marcell. — Niechaj cie niebo ma w opiece, dopóki nie powróce! Jutro wszystko się rozstrzygnie! Jutro udam się do Wersalu!
— O! Nie czyn tego, mój Marcell! — błagała Adrianna swego ukochanego. — Proszę cię, nie czyn tego!... To będzie nieszczęściem dla nas!...
— Nie obawiaj się, ukochana droga istoto! Powrócę do ciebie, a wówczas już żadna w świecie potęga nas rozłączyć nie potrafi! — rzekł Marcell, całując w czoło zarumienioną Adriannę.
— Miej nadzieję w Bogu, polegaj na mej sile i na słuszności mej sprawy!
— Najślusniejsza sprawa może być przegrana wobec siły, Marcell. Wierzę ci, walc, która chcesz prowadzić, jest nierówna, zgubisz się, jeżeli ją podejmiesz! Błagam cię, nie idź do Wersalu! Uciekajmy lepiej oboje do Anglii, tam będziesz bezpieczny!
— To być nie może, Andrianno. To być nie może! Nie wiesz jeszcze wszystkiego. Muszę tutaj pozostać, muszę przyjąć walkę! — odpowiedział Marcell.
Gospodarz tymczasem przystąpił do Wiktora, rozmawiając z nim pocichu, a otyła gospodyni, założywszy ręce, przysłuchiwała się ze współczuciem pożegnalnej rozmowie dwojga kochanków.
— Nie mam wyboru! — mówił dalej Marcell. — Ja albo on! Wiesz o tem! Choć walka ta jest trudna, Adrianno, choć idzie tu o śmierć lub życie, będę ją prowadził nieustraszenie!
— Przegrasz, zginiesz! Wspomnij na twoją matkę! I ona zginęła!
— Ja ją pomścę, Adrianno! Pomścić także muszę Greka i jego dziecko! Módl się za mną! Bądź zdrowa! Zobaczymy się! Zostań mi wierna, cokolwiek mogłoby nastąpić!
— Wierna, wierna do grobu, mój Marcell! — zawołała Adrianna ze łzami. Będę cię oczekiwała z trwogą i tęsknotą...
Marcell objął płaczące dziewczę, które unadło mu na pierś i przycisnął zlekka do serca.
— Może pan być najzupełniej spokojny! — odpowiedziała żywo kobieta, której Marcell w rekę wcisnął sztukę złota. — Do pokoiku nikt obcy nie wchodzi, paniątka będzie tam zupełnie bezpiecznie oczekiwała powrotu pana!
Jeszcze jedno spojrzenie gorącej miłości, jeszcze jeden serdeczny uścisk ręki zamienił Marcella z Adrianną, po czem rozstali się. Adrianna poszła z gospodynią na górę po starych trzeszczących schodach, Marcell przystąpił do swego przyjaciela, stojącego przed bramą i udał się wraz z nim na sąsiednią ulicę do sklepu, w którym sprzedawano ubrania dla panów, uczęszczających na dwór królewski.
Tutaj Marcell wybrał sobie aksamitną suknię, w takim guście, w jakim nosili się wówczas młodzi ludzie znakomitego rodu, a następnie udał się do mieszkania przyjaciela.
Nazajutrz obaj przyjaciele dosiedli koni, aby udać się do Wersalu.
Muszkietier chciał odprowadzić Marcellego aż do zamku. Zostawał on pod wpływem smutnego przeżucia. Zdawało mu się, że nieszczęście wisi nad głową jego przyjaciela, a chociaż nie mógł go przed nim obronić, nie mógł wraz z nim pójść do placu, chciał przynajmniej aż do zamku pozostać przy jego boku i oczekiwać na miejscu jego powrotu.
— Książę Beaufort wczoraj wieczór pojechał do Wersalu! — rzekł do przyjaciela w drodze.

Romantyczny megaljans księcia szwedzkiego

Książę krwi i artystka filmowa

Z Londynu donoszą:

W ciągu najbliższych dni, przebywający tu książę Sigvard, drugi syn szwedzkiego następcy tronu, ma zawrzeć ślub z niemiecką artystką filmową Eriką Patzek, córką kupca berlińskiego.

Romans między liczącym obecnie 27 lat księciem a 22letnią jego narzeczoną trwa już od kilku lat i wszelkie wysiłki dworu szwedzkiego, aby przeszkodzić temu małżeństwu, speliły na niczem. Ponieważ zawarcie ślubu w Szwecji bez zgody króla byłoby niemożliwe, przeto książę wyjechał do Anglii. Książę po studiach w Monachium zajął się bardzo żywo przemysłem filmowym i pod pseudonimem pracował jako reżyser w jednej z znanych firm filmowych, gdzie poznał p. Patzek. Wskutek małżeństwa książę pozbawiony będzie wszystkich tytułów i

praw członka rodziny panującej i nosić będzie nazwisko Sigvard Bernadotte.

Należy nadmienić, że w roku ub. ucho-

dziło już za rzecz pewną jego małżeństwa z następczynią tronu holenderskiego, ks. Juljaną.

Tajemnicza zbrodnia

R. plebiscytowy prokurator na G. Śląsku ofiarą morderstwa

Z Paryża donoszą:

We wtorek na torze kolejowym w pobliżu Dijon znaleziono zwłoki mężczyzny z uciętą głową. Jak się później okazało, są to zwłoki radcy apelacyjnego trybunału paryskiego Alberta Prince'a, który w okresie plebiscytu na Górnym Śląsku w roku 1920 piastował stanowisko prokuratora generalnego na Górnym Śląsku. Dochodzenie wykazało, że Prince padł ofiarą zbrodni. Zbrodniarze użyli forteku wysyłając do Prince'a depesze, wzywając go do

przybycia do Dijon do chorej ciężko matki. W pociągu bandyci Prince'a skrupowali, następnie zabili, poczem dla upokorzenia wypadku, zwłoki wyrzucili na tor kolejowy. Zbrodnia wywołała w Paryżu duże wrażenie. Sędzia Prince cieszył się wielkim uznaniem w sferach sądowych. Prasa donosi, że sędzia Prince miał składać ważne zeznania w sprawie dotyczącej afery Stawinskiego. Zeznania te miały obciążać pewnych urzędników.

Sąd Najwyższy rozpatrywał sprawę Katza, skazanego za zabicie studenta Grotkowskiego we Lwowie w okresie demonstracji antyżydowskich. Sąd Okręg. skazał Katza na 4 lata więzienia, Sąd Apel. podwyższył mu karę do 6 lat więzienia, a Sąd Najwyższy kasację oddalił.

Prezydent Rzplitej uwzględnił podanie złożone przez obrońców Juliana Blachowskiego, odsadzającego karę w więzieniu Mokrowskim z mocy uprawomocnionego wyroku Sądu Apelacyjnego za zabójstwo b. dyrektora Zakładów Żyrardowskich Gastona Koehnlera na 4 lata więzienia. Zgadza się na skrócenie kary do lat dwóch. W ten sposób Blachowski już w dniu 27 kwietnia r. b. odzyska wolność.

Niemiecki dziennik ustaw ogłasza pierwszą ustawę o przejęciu jurysdykcji sądowej przez Rzeszę. Wyroki sądowe ferowane będą w przyszłości „w imieniu narodu niemieckiego”. Prezydentowi Rzeszy przysługują obok prawa łaski prawo umarzania procesów karnych. Ogłoszenie amnestii nastąpić może tylko w postaci ustawy Rzeszy.

W pobliżu Katanzji (Włochy) pociąg pociągowy najechał na lokomotywę, powodując ciężkie poranienie maszynisty pociągu oraz lekkie rany i potłuczenia 20 osób.

Jak donoszą z Nowego Jorku, nad wschodnimi stanami szalała gwałtowna zamieć śnieżna, jakiej nie pamiętają od kilkunastu lat. Komunikacja lotnicza na wszystkich liniach została wstrzymana. Kilkadziesiąt pociągów utknęło po drodze w zaspach śnieżnych. Żegluga nadbrzeżna została przerwana. Statek węglowy „Northern Sword”, mający 30 ludzi załogi na pokładzie, osiadł około Wintherophead w stanie Massachusetts na mieliźnie. Łodzie ratunkowe zostały wysłane w celu uratowania załogi okrętu, który uważany jest za stracony.

Fabryka broni w Brnie otrzymała, pomimo silnej międzynarodowej konkurencji, przedewszystkiem ze strony przemysłu angielskiego, większe zamówienie z Chin na broń, wartości 50 milionów koron czeskich. Fabryka broni przyjęła wobec tego kilkaset nowych robotników.

Z Barcelony donoszą, że nieporządek na tle socjalnym trwa w dalszym ciągu. Przed dwoma dniami uzbierali syndykaliści napadli na pewnego przemysłowca i zabili go. Dzielny wydarzył się podobny wypadek. Prasa umiarkowana domaga się od rządu Katalonii powzięcia energicznych kroków, celem ukrócenia samowoli elementów anarchistycznych.

Byli dowódcą wyższej szkoły wojennej, a obecnie attaché militaire w Chinach, generał Suzuki, odbył konferencję z marszałkiem Ciang-Kai-Czekiem, dotyczącą stosunków chińsko-japońskich. Generał Suzuki oświadczył dziennikarzom, że marszałek Ciang-Kai-Czek uznał konieczność pojednania z Japonią. Marszałek i jego zwolennicy polityczni są zdecydowanymi zwolennikami zacieśnienia stosunków przyjaźni z Japonią. Należy mieć nadzieję, że polityka pojednania, pomimo wszelkich istniejących trudności, zwycięży.

Debate konstytucyjna w komisji regulaminowej Sejmu Rzplitej

Z Warszawy donoszą:

W środę przed południem cała uwaga Sejmu skupiła się na obradach komisji regulaminowej, na której przy licznych udziałach posłów, przeprowadzono ożywioną dyskusję nad wnioskiem Ch. D., NPR., Klubu Ludowego i P. P. S. w sprawie niezgodnego z regulaminem i konstytucją uchwalenia na posiedzeniu Sejmu w dniu 26 stycznia też konstytucyjnych B. B. jako nowej konstytucji.

Wyjazd marsz. Piłsudskiego na południe?

Z Warszawy donoszą:

W sferach politycznych mówią, że minister spraw wojskowych Piłsudski zamierza z początkiem marca wyjechać na kilkutygodniowy wypoczynek na południe, a mianowicie na Sycylię lub do Egiptu.

Nabożeństwo na Jasnej Górze za króla Alberta

W kościele na Jasnej Górze odbyło się w środę uroczyste nabożeństwo za spójność duszy króla Alberta I. W nabożeństwie tem gromadny udział wzięli członkowie kolonii francuskiej i belgijskiej, przedstawiciele władz i społeczeństwa. Nabożeństwo celebrował O. Pius Przeździecki w asyście licznej duchowieństwa. W czasie nabożeństwa na organach odegrano państwowy hymn belgijski.

Ile kobiet i dzieci zginęło w Wiedniu?

Karabiny i artylerja...

Z Wiednia donoszą:

W środę rząd austriacki uchylił stan oblężenia na terenie Wiednia i krajów związkowych.

Czynniki urzędowe zaprzeczają kategorycznie wiadomościom zagranicznym o wielkiej liczbie ofiar wojny domowej w Wiedniu.

Specjalna komisja, badająca straty, poniesione przez ludność, ogłosiła zaprzeczenie, jakoby ofiarami walk padło kilkadziesiąt kobiet i dzieci, gdyż wedle danych urzędowych tylko 9 kobiet i dwoje dzieci zginęło od strzałów karabinowych.

Niestety, — komisja urzędowa podaje

tylko ilość kobiet i dzieci, które padły od kul karabinowych, pomijając milczeniem ilość kobiet i dzieci, które padły podczas ostrzeliwywania dzielnic robotniczych przez artylerię.

Rewolucja na Kubie

Według doniesień z Hawany, na Kubie trwa rewolucja, szerząca się z niezwykłą szybkością. Do ruchu rewolucyjnego przyłączyła się część armii.

Kto

jeszcze nie abonuje „Siedem Groszy”

niech wytnie zamieszczoną obok karteczkę, włoży do koperty, nałepi 5-groszowy znaczek i zaadresuje: Administr. „Siedem Groszy” Katowice, Sobieskiego 11

Proszę o codzienne dostarczanie czasopisma

„Siedem Groszy”

Imię i nazwisko _____

miejsce _____

ulica _____

TU WYCIĄC

Humor

OSTROŻNY DYREKTOR

— Panie dyrektorze, bardzo mi przyjemnie pana poznać osobiście... tyl... o panu słyszałem.

— Ale nie ma pan na to żadnego dowodu.

NA ULICY

Zebrak: Godna osoba! bezrobotny kaleka, ojciec pięciorga dzieci, od tygodnia nic w ustach.

Starszy pan: — Mój sąsiadzie, przecież wczoraj widziałem was bez garbu i na kulach, a dziś macie garb i jedną tylko nogę i te kulki.

Zebrak (ze złością): — Proszę pana, czy to dziś z jednego kalestwa człowiek może wyżyć?

JAK TO DOBRZE...

— Czy widzisz, jak to dobrze jest urządzone, że rzeka przepływa akurat pod mostem — mówi mały jedrek do swej siostrzyczki — gdyby ule to, nie moglibyśmy przejść na drugi brzeg.

W SZKOLE

— Więc pamiętaj, Ignasiu: owca daje nam wełnę. A wiesz co się robi z wełny?

— Z wełny... Y, Y, Y, panie profesorze.

— No z czego jest twoja marynarka?

— Ze spodni tatusia.

Odstąpił od niej znów.

Sydonja jednak zachwiała się. Wróciła na środek pokoju i osunęła się na krzesło z ciężkim westchnieniem.

Wolecki spoglądał na nią z uśmiechem zadowolenia. Wiedział, że opór jej został złamany.

Tak też było w istocie. Sydonja przekonała się, że jeżeli ją Wolecki zdradzi, ona nie ujdzie słusznej kary, a tą będzie więzienie.

Po raz ostatni spróbowała jeszcze odwieść Lilę od jej żądania; przedstawiła jej, że wymaga od niej niemożliwej rzeczy i obiecała wynagrodzić ją pieniędzmi.

Ale Lila potrząsała głową przeczącą na wszystkie jej namowy.

Sydonja odwołała się do jej litości.

Ale wówczas Lila zaśmiała się głośno.

— Żąda pani odemnie współczucia?

Czy miała je pani dla mnie wówczas, gdy mnie wypoliczkowała i kazała wyrzucić na ulicę, ponieważ nie chciałam znosić umizgów konkurenta pani?

A miała je pani dla biednej hrabiny Dębskiej, gdy ją pani podstępnie rozłączyła z mężem i dziećmi, pozbawiła ją domu i rodziny?

Nie, baronówna Werner, pani nie ma prawa odwoływać się do niczyjego współczucia.

Przystąpiła tuż do Sydonji. Z oczu jej błyszczała nienawiść.

— Gdyby było nawet inaczej, nie odstąpiłabym ani na jotę od moich żądań.

Poniżano mnie i pogardzano mną, dopóki szłam drogą obowiązku i zarabiałam na swe utrzymanie ciężką pracą; poniżano mnie i pogardzano mną,

Wyraz ironiczny około ust Lili pogłębił się jeszcze.

— Pojmuję to. Bo jakże mogłaby taka arystokratka, jak baronówna Werner, pamiętać swą dawną... pannę służącą? To byłoby rzeczywiście zbyt wielkie wymaganie!

Ja jednak nie zapomniałam pani, a przede wszystkim wszystkich pani docinków, poniżenia wobec starego rozpustnika, w którym pani wówczas pokładała nadzieje i policzka, który mi pani raczyła dać, zanim mnie pani kazała służącym wyrzucić na ulicę.

Napawała się widokiem przestachu Sydonji.

Pobladała ona śmiertelnie i spoglądała osłupiała na Lilę.

— Rzeczywiście, teraz poznaje panią — wyjąkała po chwili z trudem.

— Cieszy mnie to — odrzekła Lila ze spokojną godnością — bo tem łatwiej zrozumie pani, że za wyrządzoną mi wówczas obelgą żądam zadośćuczynienia.

Sydonja była jeszcze ciągle zmieszana.

— Czegoż pani żąda odemnie? — zapytała, zupełnie bezradna. — Jestem oczywiście gotowa prosić panią o przebaczenie.

Lila zaśmiała się krótko.

— Naprawdę? To bardzo wiele!

Nie, laskawa baronówno, to nie wystarczy! Niech pani nie zapomina, że obraziła pani narzeczoną Leona Woleckiego i, że choćby dlatego muszę żądać trochę dalej idącego zadośćuczynienia.

Naręczony mój powiedział właśnie pani, na czem polegają moje warunki.

Sądy doraźne w Austrii

W Steyer wykonano przez powieszanie wyrok śmierci na członku Schutzbundu Jósefie Ahrzerze.

W Wiedniu przed sądem doraźnym stanęło 6 członków Schutzbundu, oskarżonych o udział w walkach w pobliżu domu Goethego. Główny oskarżony Krebe został skazany na karę śmierci, dwaj inni oskarżeni na więzienie po 15 i 12 lat, sprawę trzech dalszych oskarżonych przekazano sądowi zwyklemu.

Sąd doraźny w Leoben skazał posła socjal-demokratycznego i przywódcę republikańskiego Schutzbundu, Kolomana Wallischa, na karę śmierci przez powieszenie. Wallisch został stracony o godz. 23 min. 40 w nocy.

Równocześnie skazano na śmierć przywódcę Schutzbundu w Leoben kapitana Rusta. Karę śmierci zamieniono mu w drodze łaski na dożywotnie więzienie.

Tragiczny pożar domu starców w Ameryce

W domu starców w Brokville w stanie Pensylwania powstał we wtorek pożar, który rozszerzył się z tak wielką szybkością, że nie zdołano uratować 10 starych i ułomnych kobiet, które spłonęły żywcem. Są to przeawnie wdowy po weteranach z czasów amerykańskiej wojny domowej.

Odpowiedzi Redakcji

S. J. Żywocice. Niestety, warunki nas zmuszają do tego, że narazie nie możemy uczynić zadość życzeniom Pani.

„Melon 76“. 1) Synowie muszą się starać w gminie o doraźne wsparcie. Pami przysługuje tylko 30 proc. 2) Wnieść zażalenie do naczelnika Sądu Grodzkiego. 3) Sprawę należy skierować do Sądu Rozjemczego.

„1912“ M. „3 - miesięczna odprawa przysługuje.

„S. S. 37“. Musi lokal opuścić.

F. Kij. 1) Można płacić uznaniowo. 2) Zakład Ubezpiecz. Społ. w Król. Hucie.

„Pokrzywdzony“. Nie można mu absolutnie nic zrobić, gdyż nie była to umowa piśmienna, a obiecywać mu wolno.

K. A. B. 1) Należy zapłacić. 2) Należy się zwrócić do P. K. U. ze skargą.

L. P. 415. 1) Nie jest sublokatorem. 2) Można tylko zaskarżyć o oszczerstwo i nie więcej.

P. Jakób U. z Mysłowic. Może Pana zaskarżyć o zwrot całej sumy.

P. Ferdynand Odoj. 1) Zapomoga przysługuje tylko na wypadek redukcji. 2) Może Pan otrzymać streszczenie początku tej powieści.

Stały abonent Nr. 30431. 1) Lokator musi wypowiedzieć na 4 tygodnie naprzód. 2) Odsutki w tej wysokości należy płacić. 6 proc. obowiązuje tylko banki państwowe.

R. P. Szopienice. 1) Należy wnieść skargę do sądu o skreślenie hipoteki.

W cetero oczy

Samolójczy zamach zakochanej

— BEZRADNY Z. Drogi Panie! Jeżeli dziewczę to skutek Pańskiego zerwania targnęło się na swoje życie, to jest to dowodem jego wielkiej miłości i... braku panowania nad sobą. Nie należy więc być tak bezwzględny. Przecież chodził Pan do niej przeszło rok i, jakkolwiek nie obiecywał jej Pan ożenku, to jednak do pewnego stopnia jest Pan wobec niej zobowiązany. Musiał Pan chyba wiedzieć o tem, że jest ona w Panu zakochana, a jeśli Pan jej nie kochał, to dlaczego jej Pan tak długo zawracał głowę, dlaczego Pan ją w sobie rozkochał? Czy dlatego, aby się później chlępić, że się o Pana kobiety aż trują?

Wina Pana nie ulega najmniejszej wątpliwości i musi się Pan starać naprawić wyrządzoną tej dziewczynie krzywdę.

Musi jej Pan teraz okazać wiele dobrego serca i pocieszać ją. Jeżeli gotowa jest na Pana czekać, aż Pan będzie się z nią mógł ożenić, niech jej Pan także czekać. Ponieważ jest młoda, więc przypuszczam,

że w okresie, w którym Pana nie będzie widziała, pozna innego mężczyznę, znowu się zakocha i zapomni o Panu... Będzie Pan więc wolny i swobodny.

Przedślubne obawy

— „NARZECZONY 13“. Jeżeli chodzi o różnicę wieku, to jest ona tak nieznaczna, że nie należy jej brać pod uwagę. Co się zaś tyczy tych wszystkich innych skrupułów, to również są one nieuzasadnione. Mając narzeczoną już 5 lat, powinien Pan być ją dokładnie poznać. Przecież jeżeli miała ona kilku poważnych i niewątpliwie przystojnych konkurentów i odpaliła ich, a Pańskie oświadczyły przyjęła, to jest

to chyba dostatecznym dowodem, że Pana kocha. To, że się Panu nie narzuca, że nie darzy Pana zbyt impulsywną miłością, wynika niewątpliwie z jej charakteru. Jest ona prawdopodobnie z natury poważna i, mimo młodego wieku, stateczna, nieroztrzępana. Miłość tego rodzaju kobiet prawie nigdy nie jest wybuchowa, namiętna, niemniej jednak może być szczerą i głęboką.

Fakt, że narzeczoną Pańską jest czarem uszczypliwa, niechętna, że się chwali swym powodzeniem u mężczyzn itd., jest niczem innym, jak tylko taktycznym posunięciem wszystkich kobiet, mającym na celu wzbudzenie w mężczyźnie uczucia zazdrości, a temsamem upewnienia się co do jego miłości i przywiązania. Nie należy więc do tego jej zachowania się przywiązywać większej wagi. O przyszłość może Pan być również spokojny. Jeżeli by bowiem uczucia narzeczonej nie były tak głębokie jakby Pan tego pragnął, to jednak po ślubie wspólne troski, wspólne chwile szczęśliwe i nieszczęśliwe ugruntują w niej uczucie miłości i przywiązania, najbardziej zaś zwiążą Was z sobą dzieci.

Niepobożny konkurent

— ELA W. Droga Pani! Jeżeli się Pani zobowiąże czekać, aż ten drugi, o którym Pani pisze, powróci, to musi Pani słowa dotrzymać. Nie ma Pani jednak pewności, czy wtedy będzie on jeszcze Panią kochał. W tak długim czasie może się, Bóg wie co stać, dlatego też radziłbym wybrać tego pierwszego. Niereligijność jest przeszkodą do usunięcia. Trzeba tylko chcieć. Jeżeli bowiem mężczyzna zdolny jest dla ukochanej kobiety popełnić nawet zbrodnię, to dlaczegożby nie miała go Pani nakłonić do chodzenia do kościoła? Musi Pani nad nim popracować w tym kierunku, a wszystko będzie dobrze. Ir.—ski.

Kompleks domów im. Karola Marksa w dzielnicy wiedeńskiej Heiligenstadt, o który toczyły się najzazartsze walki wojsk rządowych z uzbrojonymi rewolucjonistami socjal. Schutzbundu. Teraz powiewa z głównej siedziby austriackiego socjalizmu sztandar rządowy.

TU WYCIĄC!

— 482 —

Będzie pani łaskawa przyjąć mnie w swym domu i wprowadzić mnie w najlepsze koła towarzyskie.

Czy może się pani waha?

Nie przypuszczam tego. Gdyby jednak tak było, to muszę pani zwrócić uwagę, że posługuję się pani bardzo wątpliwymi środkami w celu uzyskanie sobie stanowiska w temże towarzystwie i nie ma dlatego powodu spoglądać na mnie z góry.

Bo łaskawa baronówna, jeżeli nawet moja przeszłość pozostawia może trochę do życzenia, to w mojej mocy jest uczynienie przyszłości pani może jeszcze gorszą.

Sydonja spojrzała błagalnie na Woleckiego.

On jednak pozostał nieporuszony i obojętny.

— Boże drogi, Boże — jęła, łamiąc ręce — jak strasznie zostanę ukarana!

Wnet jednak zebrała siły. Z oczu jej padło dzikie spojrzenie.

— Dobrze, niech mnie pani zgubi! — wyrzekła w najwyższym wzburzeniu. — Proszę iść i powiedzieć wobec świata, że Leon Wolecki popełnił krzywoprzysięstwo! Niech pani odkryje swą tajemnicę hrabiemu Dębskiemu!

Woleć raczej zrezygnować z pozostania jego żoną, aniżeli upokorzyć się tak bardzo przed panią!

W przyszłości musiałabym ciągle drzeć przed groźbami pani!

Niech hrabina Dębska powróci do domu. Ale pani nie doczeka się tego, bym otworzyła mój salon jakiejś Klarze Ropskiej!

Pospieszyła po raz wtóry do drzwi.

— 483 —

Ale powstrzymał ją głos Woleckiego. Zamienił on z Lilą szybkie spojrzenie.

— Baronówno, co pani chce uczynić?

Zaśmiała się krótko.

— Co chcę uczynić? Udam się do hrabiego Dębskiego i wyznam mu wszystko.

Niech mnie odtrąci. Świadomość, że może jeszcze dzisiaj zostanie pan zaarrestowany, będzie mi pociechą w mej boleści.

Panna Ropska natomiast niech powróci tam, skąd przyszła: do baru!

Lila, która silnie pobiła, chciała jej ostro odpowiedzieć, ale spojrzenie, które jej rzucił Wolecki, zamknęło jej usta.

— Może się pani jeszcze zastanowi, baronówno — rzekł do Sydonji. — To nie drobnostka, zrezygnować ze szczęścia, które się już prawie zdobyło z takim trudem.

Dajmy jednak temu spokój. Ma pani słusność, twierdząc, że poszedłbym do więzienia, o ile nie wolałbym ująć tej ewentualności, pakując sobie kulę w głowę.

Ale — stłumił lekko głos — i pani, droga baronówno, poszłaby ze mną!

Pani powiedziała o mej winie, a to pani popchnęła mnie do niej, przyrzekając mi sowitą nagrodę. A pani wie o tem, że namawianie do zbrodni jest równie karane jak sama zbrodnia!

Ale nie dość na tem. Niech pani nie zapomina — przystąpił tuż do niej i powiedział ostatnie słowa tak cicho, że tylko ona mogła je słyszeć — o papierach i o tem, kto je umieścił w biurku hrabiego!

Humor

METEOROLOGJA.

— Znać się ta, gazdo, trochę na pogodzie? pytają turyści gospodarza bardzo wiejskiego „pensjonatu“.

— A no pewnie — odpowiada ten i aby dowiedzieć, wyglądając przez okno dodaje: — Teraz pado.

ZAWODY I ZAWODY.

Wiesz, ten Rzeźnik, to świetny chirurg. Niedawno w nagłym wypadku przeprowadził pewnemu gościowi amputację nogi prosto przy świetle latarni samochodowej.

— Wielkie rzeczy, tu automobilistów robi to całkiem bez latarni.

SLUSZNA PRZYCZYNA.

— Dlaczego, panie majster, rozchodzisz się z żoną?

— Bo bije.

— A czy ty co lepszego robisz?

— Nie, ale przecie potrzeba, żeby choć jedna osoba była w domu trzeźwa.

SPORT I KULTURA FIZYCZNA

Wielka rewja pięściarstwa polskiego

Kogo wystąpią okręgi na mistrzostwa Polski?

Indywidualne mistrzostwa pięściarskie w poszczególnych okręgach zostały już zakończone i dziś wiadomo już, jacy pięściarze startować będą w Poznaniu na mistrzostwach Polski w dniach 2—4 marca br.

Zeszłoroczna ósemka mistrzów nie stała się w komplecie, gdyż mistrzowie wagi półśredniej i ciężkiej, a więc Pisarski i Konarzowski nie startują: Pisarski ze względu na złamaną rękę, Konarzowski — ponieważ skończył karierę bokserką.

A więc tytułów mistrzów Polskę bronić będą: w wadze muszej Rotholc, w wadze koguciej Polus, w wadze półkoguciej Rudzki, w wadze lekkiej Banasiak, w wadze średniej Chmielewski i w wadze półciężkiej Antczak. Banasiak prawdopodobnie będzie miał trudności ze ściganiem wagi i w Poznaniu ujrzymy go w kategorii półśredniej.

Warszawa reprezentowana będzie przez Różniewskiego, Kaźmierskiego, Pasturczaka, Bakowskiego, Seweryniaka, Ożarka i Antczaka. Rewelacją jest Ożarek z YMCA, który wszystkich swych przeciwników pokonał w mistrzostwach stolicy przez k.o.

Łódź deleguje Gottfrieda, Spodenkiewicza, Woźniakiewicza, Taboraka, Banasiaka, Stahla, Kłodasa i Krenca.

Poznań reprezentują: Sobkowiak, Rogalski, Kamar, Sipiński, Anioła, Majchrzycki, Przybylski i Pilat.

Śląsk daje następujących pięściarzy: Góreckiego, Muczkę, Matuszczyka, Białasa Bienia, Kowaczka, Wystracha i Wockę.

Pozatem okręgi Łwów i Pomorze wy-

delegują po 8 zawodników, Kraków 5, Białystok 4, Wilno 4, a Lublin i Stanisławów po dwóch.

Na mistrzostwa Polski zarząd PZB. wyznaczył następujących sędziów: Cen-

drowski i Pasturczak (Warszawa), Cynka (Śląsk), Janicki (Łwów), Kwasi (Łódź), Koprowski (Pomorze), Zapłatka Kalasiński, Janusz, Derda (Poznań) i Moskał (Kraków).

Przed meczem bokserkim Polska — Czechosłowacja

Sprawa rozegrania meczu bokserkiego Polska — Czechosłowacja w ramach turnieju o puchar środkowo-europejski, natrafia na pewne trudności wskutek niemożności ustalenia terminu spotkania. PZB. zaproponował termin 2 kwietnia w Warszawie, Czesi zaś proponują początek maja.

Nie mogąc dojść do porozumienia obie strony odwołały się do kierownictwa pucharu środkowo-europejskiego. Po specjalnie od-

bytej konferencji postanowiono zaproponować obu stronom zmianę terenu tegorocznego spotkania z Polski na Czechosłowację.

PZB. zawiadomił Czechów, że w innym terminie niż 2 kwietnia nie będzie mógł przyjąć zawodników czeskich. Czesi zaś zgadzają się na każdy termin, byle nie 2 kwietnia. W razie zgody spotkanie odbyłoby się w Brnie.

Włosi zdenerwowani... Prasa o porażce piłkarzy

Przegrany przez Włochy mecz z Austrią w Turynie w stosunku 2:4, wywołał szereg krytycznych omówień w prasie włoskiej.

Rzymski „Il Tevere“ zastanawia się nad sytuacją włoskiego piłkarstwa w przededniu mistrzostw świata, twierdząc, że czas skończyć z dotychczasową poli-

tyką ostatniego czterolecia. Zwycięstwa w tym czasie odniesione przez drużyny włoskie, przypisać należy jedynie Włochom importowanym z Argentyny, Brazylii i Urugwaju. Zamiast szkolić nowe własne kadry dotychczasowi kierownicy piłkarstwa włoskiego spoczywali na laurach.

Heljasz nie pojedzie do Ameryki

Podawaliśmy, że Amerykański Związek Lekkoatletyczny, oraz Związek Sokolstwa Polskiego zwrócili się PZLA z zaproszeniem zawodnika poznańskiego Warty, Heljasza oraz Walsówny na zawody lekkoatletyczne w końcu lutego o mistrzostwo Ameryki, oraz w dniu 3 marca (zawody międzynarodowe) w Nowym Jorku.

Zarząd PZLA zgodził się zasadniczo na te propozycje, ale na skutek niekorzystnych warunków finansowych (brak pokrycia kosztów podróży), oraz zbyt krótki czas na pobyt w Ameryce przed startem zdecydował się na-

stępnie na odwołanie startu. Obecnie dowiadujemy się, że we wtorek rada organizacyjna Polaków z zagranicy otrzymała od konsulatu polskiego depesze, według której Związek Sokolstwa Polskiego zdecydował się raz na zmianę warunków finansowych i opłacenie wszystkich kosztów.

Rada Organizacyjna porozumiała się w tej sprawie z PZLA i Związkiem Zawodników Sportowych. Ze względu jednak na zbyt krótki czas do zawodów oraz brak możliwości do treningu u Heljasza, zdecydowano ostatecznie wyjazdu tego do skutku nie doprowadzić.

Zadziwiający wyniki sowieckich sportowców

Sport sowiecki, chociaż dotychczas nie rozporządza temi środkami technicznymi, co zachód Europy, czyni ciągle zadziwiający postęp. Oto dwa przykłady, które będą może najlepszą ilustracją tego stanu rzeczy.

Na stadionie „Dynamo“ w Moskwie, odbyły się zawody łyżwiarskie. W czasie których pobito 3 sowieckie rekordy. Iwanow uzyskał na 500 mtr. doskonały czas 47,6 sek., iadąc nie na specjalnych „pancerniach“, ale na zwykłych łyżwach niewyscigowych.

Lebediew w podobnych warunkach o-

siągnął na 1000 mtr. 1:36 sek., a Wasiliewa ustanowiła na tym dystansie nowy rekord kobiecy — 1:54 sek.!

Bardziej jeszcze imponującym wyczynem było ukończenie rajdu narciarskiego Ural — Moskwa przez 6-ciu zawodników wojskowych Ołbrzymia przestrzeń 2000 klm. przebył oni w ciągu 20-stu dni, przejeżdżając dzień w dzień równo po 100 kilometrów!

Po raździe przyjaźni ich komisarz Woroszy-

łow, wręczając uczestnikom złote zegarki.

Sport w Wielkopolsce

NOWE WŁADZE K. S. „OSTROWIA“
W OSTROWIE.

Na walnym zebraniu dokonano wyboru nowego zarządu, którego skład jest następujący: p. mec. Winkowski — prezes, p. Świąłski — zast., p. Szczodrowska — sekretarka, p. Świąłski — kier. oddziału piłkarskiego, p. Marczewski zast., p. Głodek — kier. oddz. pływackiego, p. Głarski — kier. oddziału gier sportowych. W skład komisji rew. weszli pp. Werda, Błoch i Kołman. Z okazji jubileuszu 25-lecia Klubu, powołano do Komitetu Historycznego pp. Jana Nadera, Jana Lisiaka,

Edmunda Grzędę, W. Rogalewskiego i Płofczaka.

Sport w Zagłębiu Dąbrowskim

TURNIEJ SZACHOWY O MISTRZOSTWO
ZAGŁĘBIA

odbył się 19 b. m. Tytuł mistrza zdobył młz. L. Binder, drugie miejsce zajął młz. D. Reingold. Charakterystyczne jest, że na ostatnim miejscu znalazł się zeszłoroczny mistrz arch. Krawczyk, Prof. Zawadzki i Adolf Jasny, dwaj sławni szachiści, nie wzięli udziału w turnieju.

Treningowy obóz pięściarzy śląskich

Jak się dowiadujemy, zarząd SOZB. czyni starania, celem urzadzenia dla czołowych pięściarzy Śląska specjalnego obozu treningowego w Katowicach. Koszty urzadzenia obozu pokryte mają być z ewentualnych zysków. Jakże dadzą zawody reprezentacyjne, a to powiat Katowice — Świętochłowice w Nowym Bytomiu.

Sport na Śląsku

K. S. „KOŚCIUSZKO“ SZOPIENICE.

W myśl uchwały zarządu, odwołuje się zawieszenie, nałożone na gracza Konieczkę Gerharda.

Równocześnie podaje się do wiadomości, że dziesięciolecie istnienia klubu odbędzie się 5 sierpnia br.

K. S. „ORZEŁ“ WELNOWIEC.

25 b. m. o godz. 9,30 w lokalu p. Mondrego odbędzie się roczne walne zgromadzenie.

K. S. PIOTROWICE — K. S. „UNJA“ KOŃCZYCE 4:0 (2:0)

Powyższe zawody odbyły się na boisku w Piotrowicach. Gra toczyła się przy stałej przewadze gospodarzy. Bramki dla Piotrowic zdobyli Paterman J., Michalski i Nowak.

K. S. „SOLVAY“ GRODZIEC NA ŚLASKU!

Sensację przyszedł medaliści stanowią zawody piłkarskie pomiędzy K. S. „Solvay“ i „Fortuna“ Brzozowice. W Solvayu grać będzie pierwszy raz 5 znanych graczy ze Śląska a to Morcinek, Górecki, bracia Kroje, wszyscy z „Odry“ Szarlej i Malcherczyk z „09“ Bytom, zaś gospodarze po raz pierwszy staną do zawodów z kompletną i drużyną. Początek o godz. 14,30. Przedtem drużyny młodsze.

TURNIEJ PING - PONGOWY W KNUROWIE

Drużyna Harcerzy w Knurowie urządza zawody w grze „Ping Pong“ w dniu 26 lutego br. o mistrzostwo Knurowa w sali hotelu Kopalnianego o puchar i nagrody.

Zgłoszenia zawodników przynależy do dnia 25 lutego br. do godz. 10 rano druh Hala Józef, Knurów, Rybnicka 4.

Sport w Małopolsce

DZIWNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW.

Rusinek Józef, gracz Cracovii, po ukończeniu służby wojskowej w Siedlcach przeniósł się na stałe do swego dawnego miejsca zamieszkania (Kraków), gdzie otrzymał dawną

ZAWIADOMIENIE

Podaję do ogólnej wiadomości, iż otwarłem w Katowicach, przy ul. Stawowej 9 w podwórzu

WYTWÓRNIE MEBLI

połączam: kuchnie, sypialnie, jadalnie, szały, łóżka, stoły, krzesła itp. po cenach konkurencyjnych.

O łaskawe poparcie proszę

Sylwester Brodowski,
mistrz stolarski

swą posadę. K. S. 22 Strzelec w Siedlcach wydal Rusinkowi bez żadnych trudności zwolnienie, wobec czego tenże podpisał zgłoszenie do swego dawnego klubu, t. j. Cracovii. Lubelski OZPN, prawdopodobnie interpretując mylnie przepisy o karencji, wzbrania się wydać swego zezwolenia bez konkretnych powodów.

Stanowisko Lubelskiego OZPN. nie może być niczem uzasadnione, w myśl bowiem przepisów PZPN zawodnik z chwilą przeniesienia się do innego miejsca zamieszkania dla ważnych przyczyn musi otrzymać zwolnienie danego OZPN, zwłaszcza jeżeli otrzymał zwolnienie z klubu.

Pamiętaj o bezrobotnych i pamiętaj o bezrobotnych

Znów pogłoski o dyskwalifikacji Soni Henie

Rok rocznie prasę europejską obiega wiadomość o bliskiej dyskwalifikacji 8-krotnej mistrzyni świata w jeździe figurowej na łyżwach Soni Henie. Dotychczas wiadomości te okazywały się zwykłą „kaczką reklamową“. Zdaje się jednak, że tym razem z Sonią nie będą żartowali, gdyż poważne zarzuty stawia Soni fiński związek łyżwiarski. Sonia bowiem w czasie gościnnych występów w Helsingforsie zażądała 100 tys. marek fińskich.

O „amatorstwie“ Soni mógłby nam również coś powiedzieć zarząd Sztucznego Toru Łyżwiarskiego w Katowicach.

Polskie lekkoatletki w obliczu igrzysk londyńskich i meczu z Niemcami

W związku z przygotowaniem naszych lekkoatletów do startu na igrzyskach światowych w Londynie (9 — 11 sierpnia) zarząd Polsk. Zw. Lekkoatletycznego organizuje w dniach 12 — 29 marca pierwszy treningowy obóz kondycyjny w centralnym instytutie W. P. na Bielanach. W skład obozu wejdzie 12 — 15 zawodniczek. Kierownikiem będzie kpt. Baran, a trenerem p. Ceizik.

Ostateczny skład obozu ustalony zostanie w pierwszych dniach marca. Narazie komisja

sportowa PZLA. zawiadomiła okręgi, że pod uwagę brane są nast. zawodniczki: Warszawa — Walasiewiczówna, Nowacka, Mantęfłówna, Ceizikówna, Schabńska, Łódź — Walsówna, Smętkówna, Janowska, Kwaśniewska, Śląsk: Orłowska, Sikorzanka, Orzełówna, Płockówna, Kraków: Freiwaldówna, Gottliebówna, Jasna, Poznań: Jasińska, Alińska, Świderka, Pomorze: Gackowska, Łwów: Bacinkówna, Białystok: Tokarzewiczówna.

Następny obóz zorganizowany będzie rów-

nież na Bielanach w dniach od 13 lipca do początków sierpnia, t. j. do momentu wyjazdu do Londynu. W lipcu odbędzie się nadto cały szereg zawodów a mianowicie: 1 lipca start kilku czołowych zawodniczek w Berlinie 7 i 8 lipca w Warszawie mistrzostwa Polski, zawody eliminacyjne (w tym samym terminie) meście mistrzostwa w Poznaniu 15 lipca mecz kobiecy z Niemcami w Warszawie 28 i 29 lipca zawody eliminacyjne o mistrzostwo Polski w pięcioboju.

„Myto“ na mostach w Krakowie

Średniowieczny zwyczaj wprowadzony w 1933 r.

Miasto Kraków, zaliczające się do miast zachodnio europejskich, gdy chodzi o pieniądze, nie cofa się przed zastosowaniem średniowiecznych metod, by w dobie obecnego kryzysu wycisnąć pieniądze z najbiedniejszej ludności.

Do jednego z tych zacofanych zwyczajów należy pobieranie „myta“ na mostach pomiędzy dzielnicami Kazimierz i Podgórze.

Mosty w Krakowie

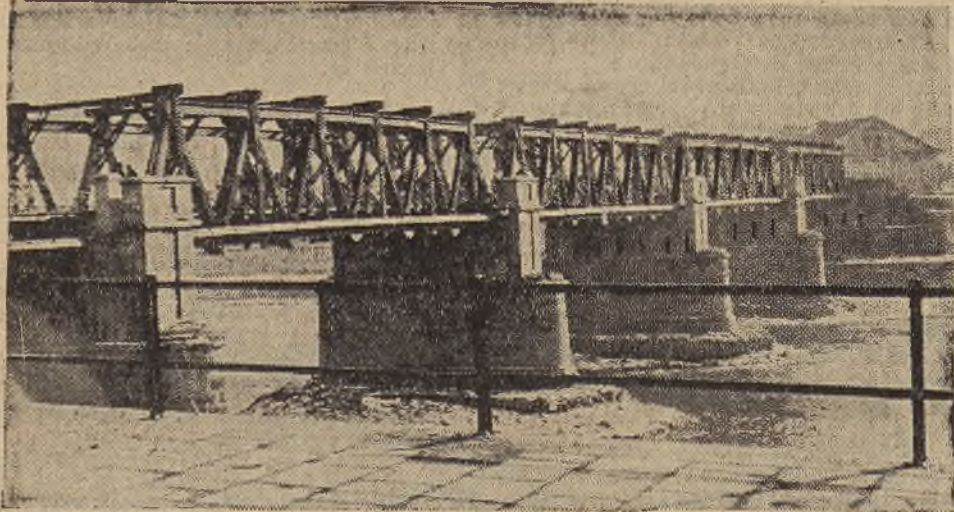
W Krakowie mamy sześć mostów nad Wisłą, przeznaczonych do użytku publicznego, prócz nich jeden most kolejowy.

Budowę ostatniego mostu do użytku publicznego wykończono pod koniec 1932 roku, a oddanie go do użytku nastąpiło na wiosnę roku ubiegłego.

stary most, prowadzący na Podgórze przez ulicę Brodzińskiego.

Wykwit biurokratyzmu

Magistrat miasta Krakowa, chcąc w jakiś sposób dojść do ściągnięcia wyto-

„Stary most“ na Wiśle w Krakowie

Most ten u wylotu ulicy Krakowskiej łączy Kazimierz z Podgórzem.

Most... od parady

Budowa tego mostu pochłonięła dużo milionów złotych. Zaś najciekawszym jest fakt, że most ten obecnie nikomu nie jest potrzebny. Odnosi się przeto wrażenie, że wybudowany on został od parady, albo co gorsza, by dać zarobek jego konstruktorom.

Ruch na moście prawie, że nie istnieje, bo zaledwie o sto kroków dalej, u wylotu ulicy Mostowej na Kazimierzu, istnieje

żonych milionów złotych na budowę nowego mostu, postanowił pobierać opłaty („myto“) za przejście lub przejazd przez most.

Stawki tego „myta“ ustalono następująco: za przejście od osoby 5 groszy, od zwierzęcia 5 groszy (przepis ten dotyczy

„Nowy most“ na Wiśle w Krakowie, zbudowany w 1933 r.

prawdopodobnie psów, kotów i innych zwierząt, hodowanych w mieszkaniach obywateli krakowskich, natomiast krowy, woły, świnię, kozy i inne zwierzęta, ho-

dowane na wsi, i tak nie zostaną przepuszczone na teren miasta bo zatrzymywane są na rogatkach). 10 groszy pobiera się od wozu, a 20 groszy od samochodu.

Uderzenie w próżnię

Opłaty („myto“) na nowym moście magistrat krakowski umotywował tem, że mają zostać zwrócone koszty budowy mostu. Kto więc chce mieć przyjemność korzystanie z nowego mostu, ten musi płacić.

Mieszkańcy Krakowa na dziwne zarządzenie władz miejskich, wzruszyli ramionami i, śmiejąc się z biurokratyzmu, korzystali ze starego mostu, oddalonego o niecałe 100 kroków.

Tymczasem biurokratyzm według wzorów austriackich święci tryumfy.

Utworzono specjalne biuro poborców myta, zaangażowano rachmistrzów, kontrolerów i poborców. Wydrukowano miliony biletów i rozpoczęto urzędowanie. Po obu stronach mostu ustawiono po 3 poborców z wielkimi skórzanymi torbami na pieniądze.

Ogłoszenia

SZANUJ swój grosz. Meble kupuj tylko we firmie „Meblanko“ Katowice, Młyńska 5. Urządzenie kuchenne 7 części zł. 115, oraz najelegantsze jadalnie i sypialnie po bardzo niskich cenach. Sypialnia dębowa 350 złotych. Dostawa bezpłatna. 5022d

DOMEK z piekarnią, oraz maszyną piekarską do bułek sprzedam. Hampel, Nowa Wieś, Bytomska 7. Wierok. 1461d

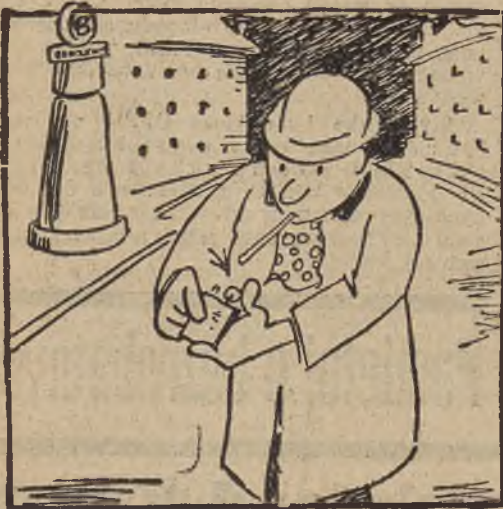
SPRZEDAM leżankę za 27 zł. Katowice, Szopena 6, m. 2. 343

KAWALER poszukuje panny z posagiem 5 000 zł. do powiększenia piekarni. Cel matrymonialny. Oferty z fotografiami do „Siedmiu Groszy“ pod „Przystojna“. 405

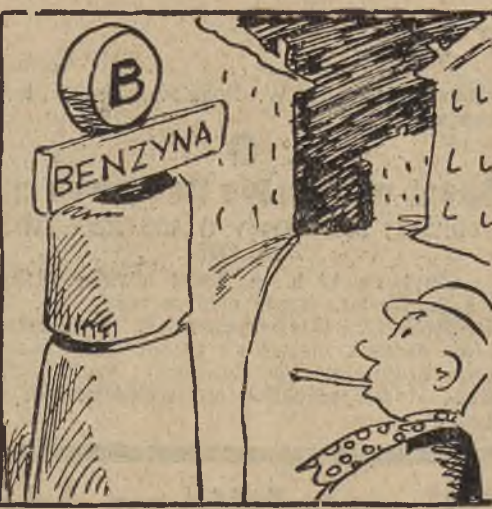

„Stary most“ na Wiśle od strony przystani

Przygody bezrobotnego Froncka

Froncek w nocy wylał z „kapsy“ papierosk swój jedyny i ochlał sobie go zapalc, ale brakło mu benzyny.

Gdy tak stał i ze zmartwienia na wsze strony kiwał głową, ujrzał nagle niedaleko wielką stację benzynową.

Nie wiele się więc namyśla bezrobotny nasz łobuzik, lecz prosto się tam udaje i naciska dzwonek guzik.

A gdy stacji zawiadowca, wyszedł z swymi przyrządami i spostrzegł naszego Froncka, z złości zgrzytnął aż zębami. (Ciąg dalszy nastąpi)

Miesięczna prenumerata „7 GROSZY“ wynosi zł. 2,31
W kraju z przesyłką pocztową „ „ 2,31
Przy zamówieniu w urzędzie pocztowym „ „ 2,41

KONTO P.K.O. KATOWICE
Nr. 301.746

CENNIK OGŁOSZEN
1 pole 35 x 67 mm. zł. 15
Ogł. drobne 20 gr. za słow